

eller om Regjeringen maatte være kommen til Erkjendelse af, at den skylder Landet, efter som det er den, der har kastet Landet ud i den nuværende Konflikt, at føre os tilbage igjen til lovlige Tilstande, og at det er den, Ansvaret paahviler. Jeg kan sige, at dersom Regjeringen kommer og siger: „Det erkjende vi“, saa vilde det efter min Mening være meget urigtigt, om Folkethinget ikke selv erkjendte, at det havde den Pligt at medvirke og arbejde hen til det Formaal, og der tror jeg, at man fuldtud og med god Villie vilde glemme, hvad der kunde være af Stærhed, selv af Ting, som man kunde have ondt ved at glemme, idet man vilde sætte Landets Interesse over Diebliftets politiske Interesse. Derfor ønsker jeg endnu en Gang, inden jeg bestemmer gjør min Mening særbdig om, hvad Regjeringens Hensigt er med denne forbausende forte og tilshneladende spildte Samling, at høre Regjeringens Udtalelser om baade, hvad den agter at gjøre med Hensyn til de provisoriske Love i Aar, og om den agter at fremsætte Forslag til en Forsatningsforandring. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa meget beklage de Udtryk, det ærede Medlem brugte angaaende Rigsretten; de burde ikke være faldne her i Salen.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Gstrup): Jeg skal følge det Exempel, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gav, og begynde med det Smaa. Hvor langt jeg kommer ind paa det Store, som det ærede Medlem kom ind paa, det vil Tiden vise. Enhver, der har med blot lidt Opmærksomhed fulgt, hvad jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, angaaende den Anse, der er fremkommen med Hensyn til Gsbjerg-Jarten, vil vide, at jeg ikke har udtalt Noget som helst til Forsvar og ligesaa lidt til Dadel for det vedkommende Selskab; ikke Noget til Forsvar, ubetinget ikke. Jeg har kun sagt, at den Konsekvens, som det ærede Medlem drøg deraf, at naar noget Saadant kunde passere, da maatte Staten selv overtage Transporten, kunde jeg ikke gaa ind paa, det gjentager jeg, det kan jeg ikke. Det ærede Medlem gjorde sig megen Umage for at spække Betydningen af nogle Tal, jeg havde anført forrige Gang, om

hvad der er anvendt paa Udviklingen af Jernbanepæsenet her i Landet. Jeg skal her strax bemærke, at jeg kun angav det eksempelvis og ikke, som det behager det ærede Medlem at gjengive, som det Æneste, man havde gjort for den økonomiske Udvikling her i Landet. Jeg sagde, at alene paa dette Omraade er der gjort det og det. Jeg angav, at der var bleven anvendt i Løbet af 14 Aar omtrent 98 Mill. Kr. paa Udviklingen af Jernbanepæsenet, og jeg føiede udtrykkelig til, at deraf var omtrent 51 Mill. anvendt til Kjøb af de sjællandske Baner. Disse 51 Mill. fandt det ærede Medlem aldeles ikke kunne regnes med. Der var ikke kommen en eneste Jernbane mere i Landet, fordi vi havde kjøbt disse sjællandske Baner. For mig er det et høist bekynderligt Raisonnement, ligesom det ærede Medlem ikke vidste, at Jernbaneforbindelsen her i Landet er bleven udviklet i en ganske anden Grad end tidligere. Der er flere Tog end tidligere, og Taxterne ere betydelig nedsatte efter den Tid. Kjøbet af de sjællandske Baner har med andre Ord kostet Landet omtrent 1 Million om Aaret efter den Tid. Regner det ærede Medlem ikke 1 Million Kroner om Aaret, hvad der svarer til en Kapital af 25 Millioner Kr., for Noget til Fremme af den økonomiske Udvikling? Det forstaar jeg ikke. Forholdet er jo det, at vi for 4—5 Aar siden havde over halvfjerde Million eller omtrent $3\frac{3}{4}$ Million Kr. i Overskud af Jernbanerne, og for 2 Aar siden var Overskudet sunket ned til kun $1\frac{3}{4}$ Million, takket være det overvættede Tal af nye Tog, og takket være den gennemgaaende Nedsættelse af Taxterne. (Ufbrydelse). Ja, det er Grunden. Naar det ærede Medlem atter i Dag vil gjøre gjældende, at der ikke er nogen som helst Mening i at samle Rigsdagen, naar dens Møder ikke kunne fortsættes ud over $3\frac{1}{2}$ Maaned, og det ærede Medlem tillige bemærkede, at man vel kunde have været saa naiv i Halvtredserne at tro, at Rigsdagen kunde tilendebringe det betydelige Arbejde, som navnlig Finanslovens Behandling giver, paa kortere Tid, men at man i Tredserne var bleven meget klogere, vil jeg dog minde om, at det er endnu i Tredserne, godt henne i Tredserne, at Grundloven bestemmer, at 2 Maaneders Samling har Rigsdagen Ret